ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera ve věci žalobce: **GEOLINK Praha, a. s.**, IČO: 649 49 761, se sídlem Praha 4, Křesomyslova 284/23, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 2.9.2014 č.j. MF-43587/2014/3902-4,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Včasně podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.9.2014 č.j. MF-43587/2014/3902-4 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 26.2.2014 č.j. 3078/2014-900000-302 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty čtyři návrhy žalobce ze dne 19.9.2013 na povolení obnovy řízení ve věci doměření cla.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť má za to, že závazná informace o sazebním zařazení zboží (dále též „*ZISZ*“) má povahu předběžné otázky ve smyslu § 99 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“). Vydání nových ZISZ mělo podle žalobce přímý vliv na vydání dodatečných platebních výměrů, a proto jsou důvodem pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu. Nové ZISZ byly vydány na základě žádosti žalobce z roku 2008 a vztahují se tak na stejné zboží, u kterého poté došlo k doměření cla. Jestliže by nové ZISZ existovaly v době řízení o vydání dodatečných platebních výměrů, pak se nelze

představit doměření cla. Podle žalobce je absurdní, že v případě vydání nových ZISZ ohledně totožného zboží, u kterého pak došlo k doměření dovozního cla dodatečnými platebními výměry, mají být nové ZISZ právně nepoužitelné právě pro zboží, jehož se týkají. Závěrem žalobce uvádí, že v současné době přetrvává stav, kdy zboží, u kterého bylo žalobci doměřeno clo dodatečnými platebními výměry, je zbožím, které je podle nových, platných ZISZ zařazeno do podpoložky s nulovým clem.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že nové ZISZ nepředstavují dodatečné odlišné rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu. V posuzované věci byly jednotlivé dovozy realizovány ve dnech 19.6.2008, 15.7.2008, 11.8.2008 a 19.9.2008. Původní ZISZ byly vydány ve dnech 26.9.2008 a 6.1.2009, tedy až po uskutečnění předmětných dovozů. Z toho plyne, že tyto ZISZ nemohly představovat rozhodnutí o předběžné otázce podle § 99 odst. 1 daňového řádu. V řízení o dodatečném vyměření cla totiž nebyly pro správce daně závazné podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu Společenství. Citované ustanovení je však třeba uplatnit i na nové ZISZ, které tak rovněž nepředstavují rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 daňového řádu. Ani nové ZISZ totiž nemohou mít závazné právní účinky do minulosti. Hlavním důvodem, pro který nelze nové ZISZ považovat za rozhodnutí o předběžné otázce, je podle žalovaného (viz str. 4 napadeného rozhodnutí, jakož i str. 5 vyjádření k žalobě) nezávaznost nových ZISZ plynoucí z jejich časové působnosti. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze (dále „*městský soud*“) přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále „*s.ř.s.*“) a vyšel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci rozhodl se souhlasem účastníků (§ 51 odst. 1 s.ř.s.) bez nařízení jednání.

Vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán veřejné moci, je podle § 99 odst. 1 daňového řádu správce daně takovým rozhodnutím vázán. Ostatní otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu veřejné moci, může správce daně podle cit. ustanovení posoudit sám. Může také dát podnět příslušnému orgánu veřejné moci k zahájení řízení nebo vyzvat daňový subjekt, popřípadě jinou osobu zúčastněnou na správě daní, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správce daně určí.

Podle § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.

Podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu Společenství je závazná informace o sazebním zařazení zboží nebo závazná informace o původu zboží závazná pro celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu zboží. Závazná informace o sazebním zařazení zboží nebo závazná informace o původu zboží je podle téhož ustanovení závazná pro celní orgány pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formality po dni vydání této závazné informace.

V posuzované věci je klíčové zhodnocení, zda má ZISZ povahu rozhodnutí, na němž záviselo posouzení předběžné otázky, resp. zda byl žalovaný vázán právním názorem

vysloveným v ZISZ či nikoli. Jak vyplývá z čl. 12 odst. 2 věty druhé celního kodexu Společenství je ZISZ pro správce daně závazná pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formality až po vydání této ZISZ.

V opačném případě, tedy v případě, kdy byla ZISZ vydána až po splnění celních formalit, tato informace pro správce daně závazná není a správce daně je oprávněn utvořit si vlastní úsudek o tom, do které kategorie či podkategorie zboží zařadí. V posuzovaném případě bylo předmětné zboží dovezeno a celní prohlášení podáno již před vydáním (původních) ZISZ, tedy celní formality byly splněny před vydáním ZISZ, z čehož vyplývá, že správce daně nebyl ZISZ vázán. Z tohoto závěru ale též vyplývá, že ani pozdější změnu ZISZ (ve prospěch žalobce) není správce daně povinen reflektovat tím, že by povolil obnovu řízení, neboť nebyly splněny podmínky pro tuto obnovu stanovené v § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu, jelikož ZISZ nemohla mít za těchto okolností vliv na rozhodnutí ve věci samé (ve věci zařazení zboží do příslušné podkategorie, resp. na vydání dodatečných platebních výměrů).

Popsaný výklad neodporuje smyslu a účelu institutu závazných informací podle čl. 12 celního kodexu Společenství, neboť smyslem tohoto institutu je pomoci daňovému subjektu dopředu (před dovozem zboží) zjistit, do jaké sazby cla předmětné zboží spadá, a tím posílit jeho právní jistotu, že předmětné zboží nebude příslušnými orgány zařazeno do kategorie jiné, nikoli *ex post* posoudit, zda správce daně neudělal při zařazení zboží do určité kategorie (podkategorie) chybu, jak *de facto* žalobce činí v nyní projednávaném případě.

Ze shora uvedených důvodů městský soud dospěl k závěru, že žalované ministerstvo stejně jako Generální ředitelství cel posoudilo věc správně po stránce skutkové i právní a jejich rozhodnutí obsahují dostatečně přesvědčivý závěr, proč musely být žalobcovy návrhy na povolení obnovy řízení zamítnuty. Žaloba proto není důvodná a městský soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému, který měl v řízení úspěch, podle obsahu spisu nevznikly procesní náklady.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. června 2016

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu